

[DWOJŻONATY *ai*

N sg m dw(o)jżonaty.

Sł stp, Cn brak.

*Żonaty powtórnie po śmierci pierwszej żony; tu w funkcji rzeczownika: Nie iełt tego potrzebá/ áni tego rofkázował Apołtoł [św. Paweł]; áby niemogł nikt być Biskupem/ iedno żonáty/ iednę tylko żonę máiący [...] ále tego potrzebá iełt Biskupowi/ y tho iełt tu rofkazano Biskupom; áby żaden dwoyżonáty nie był brány na Biskupstwo. *HerbOdpow Tt5v (Linde s.v. dwójżon).**

Cf **DWOJOŻENIA**, DWOJŻENIEC, DWOJŻON

WG